

عنوان مقاله:

بررسی مسئله صدق در اعتباریات؛ با روی کرد به گزاره های حقوقی از نظر فیلسوفان غرب و آیت الله جوادی آملی

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت اسرا، دوره 10، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمدهادی حاضری - ندارم

احمد واعظی - دانشگاه باقرالعلوم

خلاصه مقاله:

یکی از حیطه های مهم در فلسفه حقوق و درکل، علوم اعتباری، بررسی نسبت گزاره ها با شناخت و عقل است. فیلسوفان غرب دو گروه اند: یکی طبیعت گرایان که عقل و دیگری اثبات گرایان که اراده حکومت را منبع حقوق می دانند؛ ازاین رو گروه دوم ارزش شناسی قواعد را مردود می دانند. در این مقاله تلاش می کنیم براساس آثار آیت الله جوادی آملی معرفت شناسی حقوق اسلامی را تبیین کنیم. ایشان شناخت گرا و معتقد است مبنا و منبع نظام حقوقی اسلام، اراده شارع است. مبدا فاعلی و علت غایی این اراده، مطابق واقعیت و کمال انسان است. این واقعیات جز در وحی و علم خالی از جهل، سهو و حب و بغض نمایان نمی شود؛ بنابراین برای کشف آن مصالح باید با عقل برهانی یا شواهد معتبر، ازجمله نقل مطمئن، به وحی متصل شد؛ پس مرجع صدق گزاره ها و قوانین حقوقی اسلام، نفس الامر است که سخن گوی آن وحی است.

کلمات کلیدی:

معرفت شناسی حقوق، فلسفه حقوق، گزاره حقوقی، عقل، وحی، جوادی آملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394166>

